

gyermek — írja az igazgató — most testvéri szívekre borulva először érezték azt a csodálatos hatalmú érzést, mely összeköt magyar testvérré, nagy magyar családdá embereket, akik sohasem látták egymást. Ezért felbecsülhetetlen cselekedet az, amit a makói gimnázium ifjúsága véghez vitt... 280 ifjú szempárban ott ragyogott egy sohasem érzett csodálatos nagy érzés: hogy mit jelent testvértől szeretve boldog magyarnak lenni...“

A fenti sorokat olvasva önkéntelenül felvetődik bennünk a gondolat, nem lehetne-e megváltósítani ezt az akciót felszabadult erdélyi testvéreink támogatására is. De nemcsak egy-egy iskolában, hanem valamennyiben. Bizonyára minden iskolában megtalálhatnák a módját, akár a fenti formában, akár más elgondolás szerint, hogy megindulhasson a „Diák az erdélyiekért“ mozgalom. sz. z.

A nyugati peremmagyarság ifjai a pozsonyi szlovák egyetemen.

A Szlovákiában élő magyar egyetemi ifjúságnak az egyetlen szlovák egyetemen, Pozsonyban, a „Slovenská Univerzita“-n való elhelyezkedéséről a következő értesítést kaptuk.

A szlovák egyetem 5 fakultására az 1940/41. őszi időszakán 2.653 hallgató iratkozott be. Ezek közül 136 volt a magyar nemzetiségű hallgató, azaz 5,12 %. Az egyes fakultásokon a megoszlás így fest: a róm. kat. teológiai fakultáson beiratkozott 105 tanuló közül 2 magyar, 1,9 %; a jogi fakultáson és a jogi fakultás mellett rendezett államszámveteli tanfolyamon 947 hallgató közül 46 a magyar, tehát 4,85 %; az orvosi fakultáson és az ehhez tartozó gyógyszerészeti tanfolyamon 746 hallgató között 54 a magyar, azaz 7,2 %; a bölcsészeti fakultás nyelv- és történelmi szakcsoportján, valamint a mellette működő testnevelő tanfolyam 651 hallga-

tója között 27 a magyar, ez 4,1 %; végül a technikai és a természettudományi fakultás 205 hallgatója közül 4 a magyar hallgató, ami 1,9 %.

A szlovák egyetem valamennyi hallgatójáról a statisztikai adatok érdekes képet mutatnak. Az egyetem 2.653 hallgatója közül Szlovákiából származik 2.435 (93,3 %), Németországból 4, Jugoszláviából 4, Oroszországból 2, Bulgáriából 96, a csehprotectorátusból 53, Romániából 1 és a Magyarországra csatolt területekről (beleszámítva a kétes állampolgárságúakat is, mert hisz ezek mind ide tartoznak) 53. Ennélfogva 6,7 % idegen és 2,17 % Magyarországhoz lecsatolt területről való.

Az 58-as szám nem feltűnő, hiszen ezek a hallgatók nagyrészt felsőbbévesek, akik a bécsi döntés után még itt akarták befejezni tanulmányukat és nagyobbára utolsó évesek vagy félévesek. Sokkal szembevetőbb a Bulgáriából sorozott 96 hallgató ittjárása. Ezek valamennyien Prágában és Brünnben tanultak eddig és mivel a hazautazási nehézségek súlyosabbak a Protectorátusból, mint Pozsonyból, azért jár annyi bolgár diák a pozsonyi szlovák egyetemen. A Protectorátusból sorozott 53 hallgató nagy része szintén felsőbbéves és szüleik bizonyosan vegyesnemzetiségűek (cseh férj, szlovák feleséggel vagy fordítva), akiket a szlovákok egyelőre még megtűrték hivatalukban vagy területükön. A magyar főiskolások száma azonban évről-évre fogyni fog. A felsőbbévesek hazájukba vissza fognak térni és marad a pozsonyvidéki, nyitra-melléki, szepességi szórványmagyarok gyermekeiből sorozott főiskolások kis csoportja, mely az utánpótlást fedezi. Ez pedig a hallgatók 5 %-a. (Ugyanis kerekén 2 millió szlovák közül százezer magyar, 20:1 arányának tökéletesen megfelel, ha a mostani 2.653 hallgató közül csak 132 a magyar).

Dr. Mészáros György.